

بیوسته بگذشته

مطالعه و اصول آن

ترجمه و نگارش محترم عبدالجبارخان

عضو زیارت

هر چیز بخود دو جنبه دارد، یکی پهلوی نیک و دیگری پهلوی بد - اول آن داخل یکی از اصولات مطالعه میباشد و مراد از آن بکار آوردن اختن احساسات است تا انسان را به «دیدن پهلوی نیک هر شی» سوق بدهد. همچو احساسات باندازه مختلفه بد من غریب نموده است چنانچه هر شخص یکار یکه اقدام می نماید ذوق و خواهش فطری او اینست که طرف نیک و نتیجه خوب آن برایش حاصل شود، مثلاً کسیکه میخواهد خانه تعمیر کند میلان طبیعی اور اغب بتعمیر نمودن خانه های خوب و مزین و موافق ماصول هندسی و صحنی میباشد و یا آن جری خواهش دارد که تجارت کند، ضرور رغبت و خواهش او باطراف خوب شدن تجارت میباشد. نه تنها بر هر یک از اقدامات مخصوصی، شوق و شغف انسان به نتیجه خوب آن میباشد بلکه بهم امور و اسباب زندگی، خیال هر کس بخوب شدن آن قائم است. بهمین سبب است که هیچکس نمیخواهد که حیاتش خراب و مفلوک گردد.

نظر بخواهشات فوق، اگر خوب غور و دقت نهاییم معلوم میشود که هر آس یک لظریه خوب دیدن دارد ولی این حس و لظریه را چیز یکه بسرعت بیش می برد علم است، چه! اگر علم نباشد انسان طریق پیشرفت مقاصد خود را نمیفهمد

یعنی شخص جا هل همیشه در مرحله زندگی خود ناکام و بخواری و مذات دوچار و شخص عالم داشته مظہر کامیابی و آرامی و عزت میباشد - این مبنی واسطه، گفته اند « همیشه علم اگرچه اندک هم باشد بهتر است » .

مقصد گوینده این نیست که علم بدون داشتن قوای محیزه همیشه خوب و مقید واقع خواهد شد . بلکه مطلب اینست که انسان بعد از داشتن علم حس نیز را باید تریده و تقویه نموده آنرا بکار آندازد تا چیزی بر اکه از اثر علم و دانش انتخاب می نماید فائدۀ آن را بدرستی ملاحظه و نیز کرده بتواند - بعضی چیزها این قسم هم میباشند که بظاهر جنبیۀ خوب آن ظاهر نمیگردد ولی در بطن اگر آن خوب غور نماید تبجه خوبی بدست می آرد که بچشم ظاهر بینان جلوه نمیگیرد - چیز یکه آن را مشوف می بازد همان حس قیمتی است - از آن جهت اشخاص فکر و بیان و خواهند که هر مسئله را بدون سنجش پهلوهای نیک و بدآن از نظر بگذرانند - برای زیده و تقویه حس « جنبه نیک دیدن » که از حس نیز نشئت هیگفت تمام علوم عموماً و شاعری ' رسمی ' موسيقی ' صنایع نفیسه ' خصوصاً موثر و مقید واقع میشوند چرا که هر یک ازین علوم ' بدرجات مختلفه ' مظہر علمیت و جمال کافیات بوده بر دماغهای عالی آنچنان از خوب میاندازند که تتأثیر ملحوظه خوبتر و بیشتر از آن هم نمایند یعنی این ها ماده جزوی و عارضی نیستند که تتأثیر را بطور فوری و مطلعی باقیه بتوانیم بلکه هر کدامیش بحل خود یکی از اجزای هم زیبۀ معنوی بشماره باشد که بمرور زمان خوبیهای خود را بطور دائمی و مستقل نشان داده میتوانند .

ازینجاست که محصلین صحیح علوم فوق ب مجرد بدین یک شی یه قصد کلی آن بی پرده حقایق و کیفیاتش را کما حقه اظهار کرده میتوانند و اگر بطور عملی نشان دادنش بکار باند آنرا بصورتی ظاهر کرده میتوانند که بسا خوبیهای بزرگ ازان بدست می آید - برخلاف آن در دلیا فرادی هم وجود دارند که اگر هر قدر تعلیم گفند بازم

چیزی که مناسب حال و لازم ز حفایت تحصیله شان هبایشد خوب نمیشوند ز براغذای اصلیه دماغ خود « خوب غور نمودن » را بهم ترسانیده و از چیزهای قابل غور اطلاع رطایی و عارضی کذشتند - بفرض از آله همچه خصات چنین لازم است : - هر کس چیزیرا که می بیند و یا با امار افتش مطالعه میکند ازان اصل غذای معنوی و اکسب نماید تا ازان مستقیم شده باشد منلاً شخصی هیچ خواهد عمارتی تعمیر کند لادم است که آنرا بی اهمیت نمیند ارد باکه بچگونگی اصول تعمیر آن از نقصه اظر هندسی و صحیحی « مدت ساخته » خوبی و ادخار و بخته آن ، تاثیر مواسم چارگاهه بر آن وغیره خصائص لازمه آن غور و درست نماید .

هکذ اگر یک نفر شعبدہ با زماهر را درحال حقه بازی او مشاهده کنید عملیاتش را از جنبه ساعت تیری اطفال که غیر مهم است قیاس ننمایید بلکه از فحایت چند بن ساله آن که درین فن متتحمل شده و هر یک از اعضا خود را نخت قربیه مر اقبت کرفته و بالآخر بهر یک از عملیات حیرت افزام موفق گردیده است بهر آدم آزمکه طرف خوبی است یکان یگان واقف گردید و باز در اطراف هر جزو آن دقیق شده بمعکمه دماغ مخاطه نمایند تا از چز ایشان که حقه بی برده از یکسو خود را معنا متنلذد ، و ازد یکر چا تب دماغ خود را بسنجدن بیچید کهای مهم مستعد گردا نید . پرمال جامع علوم انسانی

خلاصه اینکه اگر بصورت عمومی بگوئیم جوانان دالازم است که با خذ خوبیها معنوی حریص بوده « اظر استخوان » خوبیش را تربیه کنند چه افسنگیها و خوبیها بآن اظایر کائنات را از پرده باریک و تاریک آن بیرون کشیده با اظفار بصیر و شن و یاد اساختن مروط بهمین اظر حاصل میشود .

کسبکه این حس نیک بینی داندارد میرهن است که از عجائب مخلوقات که درین دنیا با حکمت و با عظمت بیحد و لا بحصی است همان رونمتحسن شده

غیتواند بلکه قیاس خو اهد کرد که میدان این جهان چنان تنگ، و اسبابش
باشد ازه محدود و غیرقابل غوراست که حدس زدن درباره آن باعث تضییع
اوقات میباشد. برخلاف آن حکما و فیلسوفان (که هر کدام آنها دارای
قوای معنوی بلند و استعداد کافی بودند) از سراسر اطراف هر یک از مواد
کائنات (کچه بنظرها خفیف و جزوی معلوم میشوند) پیچیده و هدتها بران
بحث کرده اند بالآخر بمقصد تام نرسیده ما بوساله ازین جهان رحلت نموده‌اند.
اگر فعلای بتوضیحات بالا که راجع بکار آنداختن و قوی ساختن حس
«نیک بینی» میداشدا کتفا کنیم و طرف مقابله را که بعمل آوردن حس
«طرف بد هر شی را دیدندست» رجوع نمائیم که میدتوانیم که از افراد
لواتر بیه شوندگان، که میخواهند امن یا که خود را بکارهای لاشایته
ملوث سازد نظر بیحدود بودن معلومات و نریه شان، شروع به نکته چینی نموده
دماغ خود را بسنجیدن و فکر کردن ذمای مشغول نمایند و همین مشغولیتش را
تا دیرگاری بدارد بالآخر کار بجا ای میرسد که فکرش بعیب گیری و تنقید نمودن
چنان عادی میدشود که تمام نیکوئی ها و خوبی ها از نظرش غایب میگردند و چیز یکه
آنکارش را مشغول و محکوم میسازد تهای خرا بیها و بد بهای خواهد بود یعنی
اگر صاف تر گوئیم درین رعایت دماغ او و تخم بدی زد عگر بد از حسنهات
و قشنگیها بی بهر و عواری می‌ماند. ازینجهت این شخص در عالم اجنباء عیات
از جنبه نیک بینی نیامده مضر جامعه ناپذیر میدشود، آنگاه توقع لیکی ازان تردید
نخواهد شد. برخلاف آن محصلین خوشبختیکه د رأینده خیال خوب شد
واراده ندارکدن را در جامعه داشته باشند برایشان از همه اولتر لازم است
که از نکته چینی و عیب نگیری احتراز نموده همیشه بتقویه حس «طرف خوب دیدن»
باشند چرا که صفت اصلیه و خورده بینی که شایان تقدیر و منتج باصلاح امور است

حق افراد است که ساحل تجارت عالی و دره های اعمال برگزیده و اهدتها طی کرده خوب و بد جهان را بد رستی و صحیح بدانند. اگر همچه اشخاص خود را گیری و نکته چیزی نمایند استعداد شان کافی بوده نتیجه و نمره تجارت داشته باشند. اگر این افراد در امور حیاتی امتحان را ملهم خود را پایابه بلند داده اند. مثلاً یکنفر سایر سپاهی که دوره های عسکری را با تمام تجارت حریق و لظامی بطور صحیح طی کرده باشد. اگر در امورات حریق با عسکری نکته چیزی باعیب نیوی نماید بمحاسن بلکه دارای صفات خوب است که بدانو اسطه خود را حق بجانب میداند چرا که موی الیه می فهمد که جنگ چه گونه و بکدام لفاظ لازمه است و نتیجه آن چه خواهد شد؟ آنگاه اگر عسکر مذکور کاری را انجام داده باشد نتیجه آن مقدار واقع می شود. ازین معلوم می شود که اشخاص تو تربیه شوند کان که هنوز بعیدان تحدیل قدم می زندند بلاید خود را نسبت بدادن نتیجه مکلف و مستعد دانند بلکه لازمه است که خود را در منجش اطراف مسائل مشغول سازند. ازین رهگذر هیتوانند که ساحل تجارت زندگانی را طی کرده بجامعة و وطن خدمت نمایند.

پژوهشگاه علوم انسانی
العالیات فرهنگی

